

Hungarológiai Értesítő

**A Nemzetközi Magyar Filológiai Társaság folyóirata
1987. IX. évfolyam 3—4. szám**

Felelős szerkesztő: Jankovics József

Hungarológiai Értesítő
A Nemzetközi Magyar Filológiai Társaság folyóirata
1987. IX. évfolyam 3–4. szám

Szerkesztőbizottság

Ilia Mihály
Kósa László
Szépe György

Felelős szerkesztő: Jankovics József

A szerkesztésben részt vesznek:

Csapody Miklós
Molnár Ildikó
Nyerges Judit

Szerkesztőség: Budapest, Országház u. 30. I. em. 41. 1014
Telefon: 155-9930, 175-9011, 126-os mellék
Postacím: Budapest, Pf. 34. 1250

Az ismertetésre szánt kiadványokat szerkesztőségünk címén
Jankovics József nevére kérjük megküldeni.

Tartalom

Könyvismertetések

Magyar irodalomtörténet, 1985	7
Magyar nyelvészet, 1985	177

A hungarológia hírei

A Társaság szervezeti élete	
A Szirmai Endre-díj átadása	215
Nekrológ	
Aurélien Sauvageot	219
Tudományos ülések, konferenciák	
Arcok és eszmék a nyugati magyar irodalomban	222
Hungarológiai konferencia	224
A régi magyar irodalom kutatóinak konferenciája	226
Sík Sándor-émlékülés	228
Műhelyek	
Hungarológia Csehszlovákiában	231
Névmutató	239

kapcsolat jelentőségét e lírában (egy gondolattal Illyéssel is összevetve), majd Weöresről mint a travesztia világirodalmi klasszikusáról ír röviden, a *Psyché* szerzőjéről, megemlítve műfordítói munkásságának körében *Coşbuc, Pillat, Beniuc és Porumbacu* verseinek átültetését is. Kántor Lajos fő érdeme azonban maga a válogatás: a majd félszáz kötetnyi életmű eddigi mustráját a *111 vers* (1974), az *Egybegyűjtött írások* (1975) és az *Újabb versek* (1984) alapján készítette el úgy, hogy az a terjedelem arányában (alig több, mint 70 vers) hiteles képét adja a költő eddigi munkásságának, miközben fölkelti a Weörest eddig nem vagy csupán hírből ismerők érdeklődését is, jól betöltve ezzel a sorozat hivatását. Weöres költészetének majd minden periódusából jellegzetes darabok kerültek a kötetbe, s ami a *Psychét* illetően a bevezetőből kimaradt, a mű bemutatásakor jellemző részletekkel kerül a maga helyére. A versanyagot a költő életrajzá-
nak (1913-tól 1984-ig terjedő) tömör összefoglalója és legfontosabb könyveinek jegyzéke zárja.

Csapody Miklós

Wesselényi István: Sanyarú világ. Napló 1703–1708. II. 1707–1708.

Közzéteszi: Magyarai András, Demény Lajos. Kriterion Könyvkiadó, Bukarest, 1985. 898 l.

A borúlátó véleményekkel ellentétben nem kellett sok-sok évet várni arra, hogy az 1983-ban kezdett vállalkozás, hadadi Wesselényi István (1674–1734) naplójának kiadása befejeződjék. A politikai pályáját 1699-ben kezdő Wesselényi diáriumának főbb erényeit már az első kötet (1703–1705) megjelenése kapcsán ismertettük, itt csupán azokra a kérdésekre térünk ki, amelyek kifejezetten e kötetrel kapcsolatosan mondhatók el.

Az 1706. év kimaradt a szövegközlésből, mert a napló eredetije elveszett, vagy lappang. Mivel hallatlan részletes „naponkénti jegyzés”-ről van szó, e hiány sajnos nem pótolható egyéb, akár Wesselényivel kapcsolatos iratokból sem. Különösen nem akkor, ha – s ez bizonyosan így van – a hiányzó rész is tartalmaz útleíró betéteket, netán addig ismeretlen verses szövegemléket is; mint például az e kötet jegyzetanyagában (a szövegből kiemelten, s így külön hangsúlyt nyerve) közölt „Néhai Méltóságos Gróf Bethleni Betlen Sámuel Uram búcsúztató szavainak strófái” 1708-ból.

Mint az várható is volt, a napló mutatói e befejező kötetben kaptak helyet. Azt azonban nem remélhettük, hogy kellemes meglepetésként nem mutatót, hanem egy kislexikont kapunk a szöveg sajtó alá rendezőitől. A személyneveknél rövid életrajzzal (s ez a nem közismert személyeknél hallatlanul fontos), a helyneveknél pedig a mai névalak mellett tájékoztatást találunk arról, hogy hol is található az illető hely. Mivel csak nagyon ritka magyarországi gyűjteményben van olyan kézikönyv, amely az egykori magyar elnevezések többször is megváltozott s ma használatos román megfelelőit adja, ez a mutatót hangsúlyosan is értékessé teszi.

Az alapos tárgyi jegyzetek mellett, egy az első kötetben közölnél bővített szakirodalmi jegyzék tájékoztat bennünket a korszak könyvészetéről.

Monok István